Arv

Ungarn

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union (CNUE).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

a) Testamenter

Der findes tre hovedtyper af testamenter i det ungarske retssystem: autentiske testamenter, skriftlige private testamenter og (undtagelsesvis) mundtlige testamenter (artikel 7:13 i den ungarske civillovbog (Polgári Törvénykönyv)).

aa) Et autentisk testamente skal udfærdiges i overværelse af en notar. Når et autentisk testamente udfærdiges, anvender notaren de relevante særlige retlige bestemmelser (bestemmelserne i loven om notarer vedrørende notarialakter).

ab) I ungarsk lov anerkendes tre undertyper af *skriftlige private testamenter*:

– *Holografisk testamente*: Dette testamente er formelt gyldigt, hvis det udelukkende foreligger på skrift og er underskrevet af testator personligt (artikel 7:17(1)(*a*) i civillovbogen)

– *Testamente udformet skriftligt af andre* (allografisk testamente): Sådanne testamenter skal være underskrevet af testator i overværelse af to vidner samtidig. Hvis de er underskrevet på forhånd, skal testator erklære, at det er hans eller hendes egen underskrift i overværelse af to vidner samtidig. Vidnerne skal underskrive testamentet, idet de angiver, at de er til stede som vidner. Maskinskrevne testamenter betragtes altid som allografiske, selv om testator selv har skrevet det på maskine (artikel 7:17(1)(*b*) i civillovbogen)

– *Privat testamente deponeret hos en notar*: For at et sådant testamente skal have formel gyldighed, skal testator underskrive testamentet (allografisk eller holografisk) selv og herefter deponere det hos en notar med specifik angivelse af, at der er tale om et testamente. Testamenter kan deponeres hos en notar som et åbent dokument eller som et forseglet dokument (artikel 7:17(1)(*c*) i civillovbogen).

Et andet formelt krav for gyldigheden af alle tre typer private testamenter er, at *datoen for udfærdigelsen* skal angives tydeligt i selve dokumentet.

Inden for kategorien af skriftlige private testamenter findes der særlige regler for testamenter, der består af *flere separate ark*:

– Hvis testamentet er holografisk, skal hvert ark være påført et fortløbende sidenummer

– Hvis testamentet er allografisk, skal testator og de to vidner underskrive de enkelte ark ud over kravet om fortløbende nummerering af arkene (artikel 7:17 (2) i civillovbogen).

Et skriftligt testamente kan *udfærdiges på et sprog*, som testator forstår og

– kan skrive (for holografiske testamenter) og

– kan læse (for allografiske testamenter).

Håndskrevne testamenter eller testamenter udfærdiget i andre former for symbol- eller kodeskrift end normalt skrift er ugyldige (artikel 7:16 i civillovbogen).

ac) Mundtlige testamenter (nuncupative testamenter) kan oprettes af personer, der befinder sig i ekstraordinært livstruende situationer, hvor det ikke er muligt at udfærdige et skriftligt testamente (artikel 7:20 i civillovbogen). Et mundtligt testamente oprettes ved, at testator mundtligt fremsiger sit testamente i dets helhed i overværelse af to vidner samtidig på et sprog, som vidnerne forstår – eller på tegnsprog, hvis testator bruger tegnsprog – og samtidig erklærer, at det mundtlige udsagn udgør hans testamente (artikel 7:21 i civillovbogen). Mundtlige testamenters ekstraordinære karakter understreges af, at bestemmelserne i et sådant testamente bliver ugyldige, hvis testator får mulighed for uden problemer at udfærdige et skriftligt testamente inden for et tidsrum på 30 på hinanden følgende dage efter ophøret af den situation, der var begrundelsen for udfærdigelsen af det mundtlige testamente (artikel 7:45 i civillovbogen).

b) Særlige regler vedrørende formen af fælles testamenter

I henhold til civillovbogen kan ægtefæller udfærdige fælles testamenter i løbet af deres ægteskabelige samliv (artikel 7:23 i civillovbogen).

Det skal bemærkes, at ud over ægtefæller kan registrerede partnere også udfærdige fælles testamenter i henhold til artikel 3(1) i lov om regulering af registrerede partnerskaber (lov XXIX fra 2009).

Ægtefæller (registrerede partnere) kan udfærdige fælles testamenter i følgende formater:

ba) i form af et autentisk testamente (notarialakt)

bb) i form af et holografisk privat testamente: I dette tilfælde foreligger dokumentet udelukkende på skrift og er underskrevet personligt af en af testatorerne, og den anden testator erklærer i samme dokument i en personligt underskrevet erklæring, at dokumentet ligeledes indeholder hans eller hendes sidste vilje og testamente

bc) i allografisk form: I dette tilfælde underskrives testamentet af testatorerne i overværelse af den anden testator og to vidner. Hvis testamentet er underskrevet tidligere, erklærer begge testatorer hver for sig i overværelse af den anden testator og vidnerne, at underskriften på dokumentet er deres egen.

Der gælder særlige regler for formen på fælles testamenter, der består af *flere separate ark*:

– Hvis testamentet er skriftligt og udfærdiget i hånden af en af testatorerne, skal alle ark i testamentet være nummeret fortløbende og være underskrevet af den anden testator

– Hvis testamentet er allografisk, skal de to testatorer og de to vidner underskrive de enkelte ark ud over kravet om fortløbende nummerering af arkene (artikel 7:23(3) i civillovbogen).

c) Arveaftale

Ifølge ungarsk ret er en arveaftale en aftale, hvor en af aftaleparterne (testator) indsætter den anden part som arving *til gengæld for underhold, en årlig ydelse eller pasning* (artikel 7:48 i civillovbogen).

Dette betyder, at en arveaftale i henhold til ungarsk ret altid er en aftale om pekuniære ydelser. I arveaftalen kan testator indsætte den anden aftalepart som arving af hele boet eller en bestemt del af dette eller et bestemt aktiv. Underholdet, den årlige ydelse eller pasningen, som tilbydes til gengæld, kan ydes over for testator eller en tredjepart, som specificeres i aftalen. En arveaftale er kun en dødsdisposition i forhold til testators aftaleerklæring, ikke i forhold til den anden kontraherende part (personen, der yder underhold, en årlig ydelse eller pasning).

Bestemmelserne vedrørende skriftlige testamenter gælder også for arveaftalers *formelle gyldighed*, med den undtagelse at de formelle krav til allografiske testamenter gælder for sådanne aftaler, selv om en af parterne har skrevet dem i hånden (artikel 7:49(1) i civillovbogen). Dermed har en arveaftale formel gyldighed, hvis

– den udfærdiges som et autentisk dokument af en notar (svarende til et testamente), eller

– den udfærdiges i overensstemmelse med kravene for allografiske testamenter (dvs. i overværelse af to vidner).

For at en arveaftale er gyldig, kræves der *samtykke fra den retlige repræsentant og godkendelse fra værgemyndigheden*, hvis den part, der indgår en arveaftale som testator er

– mindreårig med begrænset retsevne eller

– en person, hvis retsevne er delvis begrænset, for så vidt angår afgivelse af juridisk bindende erklæringer vedrørende ejendom (artikel 7:49(2) i civillovbogen).

2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Nej. Dispositionens gyldighed er ikke afhængig af, at den indføres i et officielt register. I tilfælde, hvor en notar inddrages i udfærdigelsen af en disposition, sørger denne dog ex officio for registrering af, at en ejendomsdisposition er blevet udfærdiget (eller ophævet, ændret, eller at et testamente, der er deponeret hos notaren, er blevet trukket tilbage) i det nationale testamenteregister (Végrendeletek Országos Nyilvántartása). Dermed indskrives følgende typer af dødsdispositioner (eller ophævelse eller ændring af disse eller tilbagetrækning af testamenter, der er deponeret hos en notar) i det nationale testamenteregister:

– autentiske testamenter (udfærdiges af en notar som et officielt bekræftet dokument)

– private testamenter deponeret hos en notar

– arveaftale (hvis denne udfærdiges af en notar som et officielt bekræftet dokument)

– testamentarisk gave (hvis den udfærdiges af en notar i et officielt bekræftet dokument).

Undladelse af en sådan registrering uanset årsag ændrer imidlertid ikke ved testamentets gyldighed.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

I henhold til artikel 7:10 i civillovbogen kan testatorer frit disponere over deres aktiver eller en del af disse ved en dødsdisposition.

Dermed gælder friheden til testamentarisk disposition alle testators aktiver. Selv om ungarsk lov indeholder bestemmelser om tvangsarv til bestemte nære slægtninge (børn, ægtefælle, forældre) til testator, er tvangsarv i henhold til ungarsk ret et krav, *der er omfattet af aftaleretten*, som den begunstigede kan gøre gældende over for arvingerne. (Fristen for fremsættelse af dette krav er fem år.) En person, der er berettiget til tvangsarv, bliver ikke arving, dvs. at vedkommende ikke har ret til nogen materiel del af boet, selv om vedkommende får medhold i sit krav over for arvingerne.

Ved tvangsarv har den person, der er berettiget til tvangsarv, ret til en tredjedel af, hvad denne person ville arve som en legal arving. Hvis ægtefællen også er berettiget som legal arving til brugsret, er tvangsarv i den henseende en begrænset brugsret i forhold til vedkommendes behov, idet der også tages hensyn til de aktiver, som vedkommende har arvet.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Hvis der ikke foreligger nogen dødsdisposition, gælder reglerne for intestatarv. Ved intestatarv arver slægtninge (slægtninge i nedstigende linje, slægtninge i opstigende linje eller sidelinjer) samt den overlevende ægtefælle (eller registrerede partner) til afdøde i henhold til nedenstående regler.

a) Slægtninges arv

aa) Arv til slægtninge i nedstigende linje (artikel 7:55 i civillovbogen)

Tvangsarvinger er først og fremmest afdødes børn; to eller flere børn arver lige store andele. I stedet for et barn (eller en fjernere slægtning), hvis arveret er bortfaldet, indsættes den arveløses slægtninge i nedstigende linje som arvinger efter substitutionsreglerne, dvs.

– i lige store andele blandt disse slægtninge i nedstigende linje

– den samlede andel, som deres arveløse slægtning i opstigende linje ville have arvet.

Ved fastsættelsen af den del af boet, der tilkommer afdødes slægtninge i nedstigende linje, skal der dog også tages hensyn til den såkaldte *forpligtelse til at kompensere for gaver (hotchpot)* for slægtningene i nedstigende linje (se punkt *e*)).

ab) Arv til forældre og forældres slægtninge i nedstigende linje (artikel 7:63 i civillovbogen)

Hvis afdøde ikke har nogen slægtninge i nedstigende linje eller ægtefælle (eller hvis disses arveret er bortfaldet), arver forældre til afdøde i nedstigende linje i ligelige andele. I stedet for en forælder, hvis arveret er bortfaldet, indtræder slægtninge i nedstigende linje til denne forælder som arvinger, på samme måde som slægtninge i nedstigende linje efter et barn arver i barnets sted (i overensstemmelse med substitutionsreglerne). Hvis en forælder, hvis arveret er bortfaldet, ikke har nogen slægtninge i nedstigende linje, eller hvis arveretten er bortfaldet for slægtningen i nedstigende linje, arver den anden forælder alene eller dennes slægtninge i nedstigende linje.

ac) Arv til bedsteforældre og bedsteforældres slægtninge i nedstigende linje (artikel 7:63 i civillovbogen)

Hvis afdøde ikke har nogen slægtninge i nedstigende linje, forældre eller forældres slægtninge i nedstigende linje eller ægtefælle (eller hvis disses arveret er bortfaldet), er afdødes bedsteforældre legale arvinger i ligelige andele. I stedet for en bedsteforælder, hvis arveret er bortfaldet, indtræder slægtninge i nedstigende linje til denne bedsteforælder som arvinger, på samme måde som slægtninge i nedstigende linje til forælderen arver i forælderens sted (i overensstemmelse med substitutionsreglerne).

Hvis en bedsteforælder, hvis arveret er bortfaldet, ikke har nogen slægtninge i nedstigende linje, eller hvis arveretten er bortfaldet for slægtningen i nedstigende linje, arver ægtefællen til denne bedsteforælder i dennes sted, og hvis dennes arveret ligeledes er bortfaldet, arver vedkommendes slægtninge i nedstigende linje. Hvis et hold bedsteforældres arveret er bortfaldet, og der ikke er nogen slægtninge i nedstigende linje i deres sted (eller hvis de er udelukket fra at arve), tilfalder hele arven det andet hold bedsteforældre eller deres slægtninge i nedstigende linje.

ad) Arv til oldeforældre og oldeforældres slægtninge i nedstigende linje (artikel 7:65 i civillovbogen)

Hvis der ikke er nogen arvinger i bedsteforældrenes slægt (eller de udelukket fra at arve), er afdødes oldeforældre legale arvinger i ligelige andele. I stedet for en oldeforælder, hvis arveret er bortfaldet, arver slægtninge i nedstigende linje til denne oldeforælder, på samme måde som slægtninge i nedstigende linje til bedsteforælderen arver i stedet for bedsteforælderen (i overensstemmelse med substitutionsreglerne).

Hvis en oldeforælder, hvis arveret er bortfaldet, ikke har nogen slægtninge i nedstigende linje, eller hvis arveretten er bortfaldet for slægtningen i nedstigende linje, arver ægtefællen til denne oldeforælder i dennes sted, og hvis dennes arveret ligeledes er bortfaldet, arver vedkommendes slægtninge i nedstigende linje. Hvis et hold oldeforældres arveret er bortfaldet, og der ikke er nogen slægtninge i nedstigende linje i deres sted (eller hvis de er udelukket fra at arve), tilfalder hele arven det andet hold oldeforældre i ligelige andele.

ae) Intestatarv til fjerne slægtninge (artikel 7:66 i civillovbogen)

Hvis afdøde ikke har nogen oldeforældre eller slægtninge i nedstigende linje af oldeforældre (eller hvis de er udelukket fra at arve), bliver afdødes fjerne slægtninge legale arvinger i ligelige andele.

af) Hjemfald (artikel 7:74 i civillovbogen)

Hvis der ikke findes nogen legale arvinger, tilfalder boet staten.
Staten er arving i sidste instans, hvilket betyder, at den ikke kan frasige sig en arv. I andre henseender har staten imidlertid samme retsstatus som andre arvinger. I henhold til ungarsk ret er statens arv en civilretlig snarere end en offentligretlig overdragelse.

b) Arv til ægtefællen (artikel 7:58-7:62 i civillovbogen)

Intestatarv til den overlevende ægtefælle er betinget af, at der er indgået et *retsgyldigt* ægteskab med afdøde. Den blotte eksistens af et ægteskab er imidlertid ikke tilstrækkeligt til en intestatarv til ægtefællen. I artikel 7:62 i civillovbogen angives en særlig årsag til bortfald af arveret i tilfælde af manglende *ægteskabeligt samliv*. Den overlevende ægtefælle arver muligvis ikke, hvis parret var separeret på tidspunktet for åbning af bobehandlingen, og det af omstændighederne tydeligt fremgår, at der ikke var nogen rimelig forventning om forsoning. Denne årsag til bortfald af arveret kan påberåbes af en person, der som følge af dette bortfald selv vil arve eller blive fritaget for en forpligtelse eller anden byrde, som vedkommende er omfattet af i henhold til dødsdispositionen.
Det skal bemærkes, at reglerne for arv mellem ægtefæller i civillovbogen ligeledes skal anvendes, med de nødvendige ændringer, på testators *registrerede partner*; registrerede partnere har med andre ord samme arvemæssige status som ægtefæller, jf. artikel 3(1) i lov om registreret partnerskab (lov XXIX fra 2009).
I modsætning til registrerede ægtefæller har såkaldte de facto-samlevende (personer, der har levet i et faktisk ægteskabeligt samliv med testator uden for ægteskab eller registreret partnerskab) ikke ret til intestatarv under ungarsk ret.
Ægtefællers status ved intestatarv afhænger af, hvorvidt testator har andre legale arvinger:

ba) Arv til ægtefæller og slægtninge i nedstigende linje (artikel 7:58 i civillovbogen)

Hvis testator har slægtninge i nedstigende linje og en overlevende ægtefælle, har den overlevende ægtefælle følgende arverettigheder:
– brugsret til fast ejendom på livstid, dvs. familiens bolig, som ægtefællen har brugt sammen med testator, inklusive tilbehør og udstyr, og
– af resten af boet samme andel, som arves af afdødes børn (en "børneandel").
Ægtefællen kan til enhver tid anmode om at afstå brugsretten til den faste ejendom (artikel 7:59 i civillovbogen). I dette tilfælde er ægtefællen berettiget til at få udbetalt en "børneandel" – i naturalier eller kontanter – fra boet. Brugsretten den faste ejendom på livstid kan ligeledes afstås i løbet af arvesagen.
Afståelsen af brugsretten den faste ejendom på livstid skal ske under hensyntagen til de interesserede parters (ægtefællens og slægtninge i nedstigende linjes) rimelige interesser.
I løbet af arvesagen kan slægtninge i nedstigende linje og ægtefællen i deres aftale om boets fordeling (den såkaldte fordelingsaftale) angive, at ægtefællen i stedet for en "børneandel" får brugsretten til fast ejendom på livstid for hele boet.

bb) Arv til ægtefæller og forældre (artikel 7:60 i civillovbogen)

Hvis afdøde ikke har nogen slægtninge i nedstigende linje (eller slægtninge i nedstigende linje er afskåret fra at arve), og afdøde har overlevende forældre samt en overlevende ægtefælle, har den overlevende ægtefælle følgende arverettigheder:
– familiens bolig, som ægtefællen har benyttet sammen med afdøde, inklusive tilbehør og udstyr (ejendomsretten til denne ejendom frem for brugsretten til fast ejendom på livstid), og
– halvdelen af den resterende del af boet. Den anden halvdel af boet fordeles som følger:
– Denne del af boet fordeles ligeligt mellem afdødes forældre.
– Hvis en af forældrene imidlertid er afskåret fra at arve, kan den anden forælder og afdødes ægtefælle ligeligt arve den andel, der ville være tilfaldet den forælder, hvis arveret er bortfaldet.

bc) Ægtefælle som enearving (artikel 7:61 i civillovbogen)

Hvis afdøde ikke har nogen slægtninge i nedstigende linje eller overlevende forældre (eller disse er afskåret fra at arve), arver den overlevende ægtefælle hele boet. Dermed udelukker intestatarv til den overlevende ægtefælle intestatarv til slægtninge i nedstigende linje af afdødes forældre (eller afdødes søskende) eller til fjerne slægtninge i opstigende linje eller sidelinje.

c) Juridiske virkninger af adoption i forbindelse med intestatarv

Adoption giver ret til intestatarv mellem adoptivbarnet og adoptivforælderen og dennes slægtninge. Desuden vil der i visse tilfælde også være ret til intestatarv mellem adoptivbarnet og dennes biologiske slægtninge.

ca) Intestatarv til adoptivbarnet

Adoptivbørn behandles i adoptionens varighed som biologiske slægtninge i nedstigende linje af adoptivforælderen i forbindelse med intestatarv: De arver fra adoptivforælderens og dennes slægtninges bo som biologiske slægtninge i nedstigende linje. Adoptivbarnet bevarer også sin juridiske ret til at arve efter sine biologiske slægtninge, men kun hvis adoptivbarnet blev adopteret af en slægtning i opstigende linje, en bror eller søster eller en slægtning i nedstigende linje af en sådan slægtning i opstigende linje. (Artikel 7:72 i civillovbogen)

cb) Intestatarv af adoptivbarnets ejendom

Adoptionens virkninger vedrørende arv gælder ligeledes "omvendt". Følgende personer er legale arvinger til en adopteret:
– den pågældendes slægtninge i nedstigende linje og overlevende ægtefælle
– hvis der ikke findes slægtninge i nedstigende linje, den adopteredes ægtefælle og adoptivforældre
– hvis der ikke findes slægtninge i nedstigende linje eller en overlevende ægtefælle, adoptivforældrene og deres slægtninge,
ifølge de generelle regler om intestatarv.
Intestatarven til en adoptivforælder og dennes slægtninge afhænger af, om adoptionen er i kraft på tidspunktet for åbning af bobehandlingen.
Men hvis ovenstående personer ikke arver efter adoptivbarnet, er adoptivbarnets biologiske slægtninge de legale arvinger, hvis adoptivbarnet er adopteret af en slægtning i opstigende linje, en bror eller søster eller en slægtning i nedstigende linje af en sådan slægtning i opstigende linje (artikel 7:73 i civillovbogen).

d) "Arv til slægtninge i nedstigende lige linje" – særlige regler for intestatarv vedrørende bestemte aktiver

Den såkaldte "arv til slægtninge i nedstigende lige linje" er et særtræk ved ungarsk ret. Arv til slægtninge i nedstigende lige linje betyder *særlige* regler for intestatarv, hvorved bestemte aktiver i boet (de såkaldte aktiver i lige linje) behandles anderledes i forhold til de generelle regler om intestatarv.
Det skal bemærkes, at reglerne om arv i lige linje udelukkende anvendes, *hvis der ikke er nogen slægtninge i nedstigende linje*. Hvis afdøde har slægtninge i nedstigende linje som legale arvinger, gælder de almindelige regler for intestatarv.

da) Aktiver i lige linje (artikel 7:67 i civillovbogen)

Aktiver i lige linje udgør en del af afdødes bo. Denne del af boet omfatter aktiver
– som afdøde har erhvervet fra en slægtning som arv eller gave, og
– som afdøde har arvet eller modtaget som gave fra en bror eller søster eller dennes slægtning i nedstigende linje, hvis den pågældende bror eller søster eller dennes slægtning i nedstigende linje har erhvervet de pågældende aktiver fra sin egen og testators fælles slægtning som arv eller gave.
Ifølge loven er visse aktiver dog undtaget fra begrebet aktiver i lige linje (såkaldte "aktiver uden for arv i lige linje"), se punkt *dd)* nedenfor.
Den person, der ville være arveberettiget til de pågældende aktiver, skal dokumentere, at de pågældende aktiver er aktiver i lige linje.

db) Arv af aktiver i lige linje (artikel 7:68 i civillovbogen)
Aktiver i lige linje arves af testators forældre (eller slægtninge i nedstigende linje til forældre, hvis arveret er bortfaldet) samt testators bedsteforældre og fjerne slægtninge i nedstigende linje ("arvinger i lige linje"). Arv af aktiver i lige linje sker i henhold til følgende regler:
– En forælder arver aktiver, som testator har fået af ham eller en af hans slægtninge i nedstigende linje. Hvis forælderens arveret er bortfaldet, arver hans slægtninge i nedstigende linje i hans sted efter de generelle bestemmelser om intestatarv
– Hvis arveretten er bortfaldet for både forælderen og forælderens slægtning i nedstigende linje, arves aktiverne i lige linje af afdødes bedsteforælder
– Hvis afdødes bedsteforælders arveret ligeledes er bortfaldet, arves aktiverne i lige linje af en fjernere slægtning i nedstigende linje til afdøde.
Hvis afdøde ikke har nogen af ovennævnte arvinger, anvendes reglerne for arv i lige linje ikke: I dette tilfælde er arv af aktiver i lige linje omfattet af de almindelige regler om intestatarv.
dc) Den overlevende ægtefælles brugsret på livstid til fast ejendom i lige linje (artikel 7:69 i civillovbogen)
De arvinger, der er angivet i punkt *db*) (arvinger i lige linje), arver adkomsten til aktiver i lige linje. Afdødes overlevende ægtefælle har imidlertid brugsret på livstid til fast ejendom i lige linje.
Man kan anmode om at afstå brugsretten til fast ejendom på livstid på følgende måde:
– En af de interesserede parter – dvs. enten ægtefællen med brugsret til den faste ejendom på livstid eller arvingen i lige linje – kan anmode om afståelse af brugsretten på livstid til den faste ejendom.
– Det er dog udelukkende ægtefællen, der kan anmode om afståelse af brugsretten på livstid til familiens bolig, som vedkommende brugte sammen med afdøde, inklusive tilbehør og udstyr.
Ved afståelse af brugsretten til fast ejendom på livstid har ægtefællen ret til en tredjedel af aktiverne i lige linje.
dd) Aktiver, der er udelukket fra arv i lige linje (artikel 7:70 i civillovbogen)
Med forbehold af bestemmelserne i *da*) holdes følgende effekter uden for aktiver i lige linje:
– gaver af almindelig værdi
– ethvert aktiv, der ikke længere eksisterer på tidspunktet for testators død. Bestemmelserne om arv i lige linje gælder imidlertid for alle aktiver, der er anskaffet i stedet, eller aktiver, der er indkøbt for udbyttet ved salg af sådanne aktiver.
Hvis afdøde har en overlevende ægtefælle, kan der ikke gøres krav på tilbehør og husholdningsudstyr af almindelig værdi i henhold til bestemmelserne om arv i lige linje.
e) Pligt til at kompensere for gaver (hotchpot)
Hvis arvingerne er slægtninge i nedstigende linje efter afdøde, påvirkes de enkelte arvingers andel af boet af slægtninge i nedstigende linjes gensidige pligt til at kompensere for gaver. Hvis flere slægtninge i nedstigende linje arver i fællesskab, lægger hver arving værdien af *arveforskud*, som de har modtaget fra afdøde i dennes levetid, til boets værdi (artikel 7:56 i civillovbogen).
Vedrørende forpligtelsen til at kompensere for gaver gælder følgende hovedregler.
I henhold til pligten til at kompensere for gaver skal medarvingen tillægge arveforskud til boet, når
– afdøde udtrykkeligt har angivet, at sådanne arveforskud skal medregnes i arvingens andel af boet, eller
– omstændighederne tilsiger, at den testamentariske disposition blev foretaget i henhold til en forpligtelse om medregning.
Pligten til at kompensere for gaver gælder imidlertid ikke for følgende testamentariske dispositioner (artikel 7:56(3) i civillovbogen):
– arveforskud af almindelig værdi og
– underholdsbidrag til slægtninge i nedstigende linje, der har behov for støtte,
selv om afdøde udtrykkeligt har angivet det.
Proceduren for kompensation for gaver omfatter følgende foranstaltninger (artikel 7:57(1) i civillovbogen):
– Arvinger skal tillægge værdien af arveforskuddet fra afdøde til boets værdi
– Den resulterende samlede værdi (dvs. den værdi, der opnås ved at lægge boets værdi sammen med værdien af kompensationen for arveforskud) skal fordeles proportionalt blandt arvingerne i henhold til deres andel under intestatarven
– Værdien af arveforskud, som de enkelte arvinger skal kompensere for (dvs. værdien af arveforskuddet, som arvingen har modtaget fra afdøde) skal fratrækkes den andel, som tildeles den pågældende arving.
Hvis den værdi, som en medarving kompenserer for, når op på eller overstiger dennes andel af boet som beregnet på grundlag af de kompenserede værdier, anses den pågældende arving for at have fået sin andel af arven, der skal fordeles, men skal ikke tilbagebetale et eventuelt overskydende beløb (artikel 7:57(4) i civillovbogen).
Slægtninge i nedstigende linje har pligt til at kompensere for gaver
– ved intestatarv eller
hvis slægtningene i nedstigende linje arver andele svarende til deres lovbestemte andel af boet i henhold til et testamente (artikel 7:56(2) i civillovbogen).

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

I Ungarn hører sager vedrørende arveret under notarernes eller domstolenes kompetence.
– Hvis der ikke er nogen tvist mellem de parter, der skal arve, afklares de retlige spørgsmål vedrørende boet normalt ved en arvesag, der føres af en notar (se nærmere i punkt 6). Arvesager, der forvaltes af en notar, hører under den frivillige retspleje, hvor notaren har en funktion svarende til en domstol, og hvor proceduren afsluttes med en formel afgørelse ("arvebevis").
– Hvis der imidlertid er tvister mellem de interesserede parter, kan de muligvis ikke løses af notaren, og der indledes et søgsmål.
Tvister i arvesager forekommer forholdsvis sjældent, og langt de fleste arvesager i Ungarn afgøres derfor ved den procedure, som gennemføres af en notar.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Ungarsk ret følger princippet om *ipso iure*-arv, hvor boet udlægges til arvingen på tidspunktet for testators død uden nogen særlige juridiske dokumenter. Ifølge ungarsk ret er det derfor ikke nødvendigt at erklære, at man *vedstår* arven.
Hvis en arving ikke ønsker at arve, kan vedkommende fremsætte en erklæring, hvori han *afstår* fra arven. Loven indeholder ingen specifikke krav vedrørende afståelsens form, og den er gyldig både i mundtlig eller skriftlig form.
Arverækkefølgen i Ungarn fastlægges ikke desto mindre ved en formel retlig procedure, den såkaldte arveprocedure (se punkt 6), så den notar, der varetager arveproceduren, skal have meddelelse om afståelsen, hvis der skal tages hensyn til denne under arveproceduren. I praksis skal afståelsen derfor enten ske over for den notar, der varetager arveproceduren, eller ved fremsendelse af en skriftlig afståelse til den pågældende notar.
Hvis en arving frasiger sig arven, gælder afståelsen med tilbagevirkende kraft på datoen fra testators død: Boet anses for ikke at være overgået.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

De regler vedrørende udlæggelse af og afståelse fra arv, der forklares i punkt 5.2, dækker specifikke legater (legatum vindicationis) med de nødvendige ændringer.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Som ovenfor anført er tvangsarv i henhold til ungarsk ret krav, der er omfattet af aftaleretten, som kan håndhæves over for en arving. Den udgør ikke nogen materiel andel af boet. Dermed kender man ikke til "afståelse eller vedgåelse af en tvangsarv" i ungarsk ret. Behandlingen af et krav om tvangsarv afhænger primært af forholdet mellem arvingen og den person, der er berettiget til tvangsarv:

– Hvis der er *enighed* mellem arvingen og den person, der er berettiget til tvangsarv i denne henseende (dvs. arvingen anerkender kravet om tvangsarv), kan de indgå en aftale i arveproceduren om imødekommelse af kravet om tvangsarv (arvingen kan f.eks. udlægge visse aktiver i boet til den person, der er berettiget til tvangsarv, for at imødekomme dennes krav)

– Alternativt kan den person, der er berettiget til tvangsarv, gøre sig sit krav mod arvingen gældende i retten.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Ifølge ungarsk ret er arveproceduren en formel juridisk procedure. Proceduren er indledt *af egen drift* af embedsmanden og har til formål at indkalde alle interesserede parter (arvinger, legatarer, personer, der er berettiget til tvangsarv, boets kreditorer osv.), for at afgøre alle juridiske spørgsmål vedrørende arven, så vidt muligt ved en enkelt procedure.

I Ungarn består arveproceduren af to faser. Den første fase omfatter udarbejdelse af en *fortegnelse over aktiver i boet*, der udføres af medarbejder udpeget på det lokale borgmesterkontor. Denne procedure benyttes til at forberede proceduren ved notaren. Den har til formål at afklare de personlige og materielle omstændigheder ved arvesagen (navnlig aktiverne i boet samt rækken af interesserede og at fastslå, hvorvidt afdøde har efterladt sig en dødsdisposition). Alle disse forhold registreres i fortegnelsen over aktiver, som indsendes til den kompetente notar, når den er færdig.

Anden fase er *proceduren ved notaren*, der gennemføres i overensstemmelse med reglerne for frivillige retspleje. Ved denne procedure indtager notaren en funktion, der svarer til domstolene, og udøver statens offentlige myndighed.

Proceduren er underlagt specifikke *jurisdiktionsregler*. Kun en notar med beføjelser som fastlagt i lovgivningen må varetage proceduren; de interesserede parter i arveproceduren (f.eks. arvingerne) må med andre ord ikke inddrage en notar efter eget valg.

I løbet af proceduren undersøger notaren af egen drift de forhold og omstændigheder, der er bestemmende for arverækkefølgen. Normalt er det nødvendigt med et retsmøde for at klarlægge forholdene; notaren indkalder de interesserede parter til dette retsmøde. Hvis det kan dokumenteres, at afdøde har efterladt en dødsdisposition, træffer notaren af egen drift skridt til at fremskaffe denne dokumentation.

I Ungarn foregår boskiftet blandt arvingerne normalt inden for *rammerne* af arveproceduren. Boskiftet er grundlæggende afslutningen på det sameje mellem arvingerne, der opstod ved arven. Dette sker normalt i form af en aftale mellem de interesserede arvinger: *fordelingsaftalen*. Hvis arvinger indgår en sådan fordelingsaftale, udsteder notaren et arvebevis baseret på denne aftale med et tilsvarende indhold.

I løbet af arveproceduren kan der ligeledes være indgået en aftale mellem arvingerne og andre interesserede parter: Arvingerne kan overdrage hele det arvede bo eller dele heraf til en kreditor i boet eller til en person, der er berettiget til tvangsarv, for at imødekomme deres krav. Dette giver mulighed for at indgå en aftale om krav fra boets kreditorer eller fra personer, der er berettiget til tvangsarv, i løbet af arveproceduren.

Når arveproceduren er afsluttet, udsteder notaren en formel afgørelse: *arvebeviset*. I denne afgørelse udlægger notaren retligt de forskellige effekter i boet til arvingerne (eller legatarerne).

De interesserede parter kan indgive *kæremål* imod det arvebevis, som notaren har udstedt; kæren behandles af den kompetente regionale domstol. I mangel af en appel bliver arvebeviset endeligt. Det endelige arvebevis er et autentisk offentligt dokument, hvori status for den arving (legatar), der nævnes i den, attesteres. Notaren fremsender af egen drift det endelige arvebevis til den myndighed, der forvalter matrikelregistret (eller registre over andre typer af aktiver). Det skal bemærkes, at hvis der er en retstvist imellem de interesserede parter, kan notaren muligvis ikke løse den under arveproceduren; retstvister kan kun afgøres ved domstolene.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

I henhold til artikel 7:1 i civillovbogen tilfalder hele boet efter en person en arving efter testators død. Dermed følger ungarsk ret princippet om *ipso iure*-arv. En arving arver boet efter loven uden et særligt retligt dokument (f.eks. en accepterklæring) på tidspunktet for testators død; "forladt arv" (hereditas iacens) eksisterer ikke i ungarsk ret. Hvis der er mere end en arving, arver de boet i overensstemmelse med deres andele i boet ved testators død. Dette betyder, at der oprettes et udelt fælleseje til aktiverne mellem dem.

Der findes to slags legater under ungarsk civilret: specifikke legater (legatum vindicationis) og obligatoriske legater (legatum damnationis).

Et specifikt legat betyder, at testator overdrager et bestemt formuegode i boet til en bestemt begunstiget (den specifikke legatar) i en dødsdisposition. Ved et specifikt legat erhverver man direkte en rettighed i boet, hvilket vil sige, at legataren også erhverver genstanden for det specifikke legat ved testators død.

Et obligatorisk legat er et legat, hvor testator i en dødsdisposition forpligter sin arving til at udbetale en økonomisk godtgørelse til en bestemt begunstiget (f. eks. udbetale et bestemt beløb). For så vidt angår den juridiske status, er et obligatorisk legat et obligatorisk retligt krav over for arvingen, og det indebærer ikke nogen direkte erhvervelse af rettigheder fra testator.

I lyset af ovenstående erhverver arvinger og specifikke legatarer i henhold til ungarsk ret boet eller legatet på tidspunktet for testators død. Det skal imidlertid bemærkes, at det trods den direkte ipso iure-erhvervelse af rettigheder generelt ifølge ungarsk ret er nødvendigt at gennemgå en formel retlig procedure (arveproceduren) for at kunne afgive en autentisk attestering af arven.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Ja. I henhold til artikel 7:96 i civillovbogen hæfter arvingerne for boets gæld. Arvingernes hæftelse er begrænset, jf. nedenstående:

– Arvinger hæfter primært for boets gæld med boets aktiver ("med effekterne i og udbyttet af boet") (*cum viribus*-hæftelse).

– Hvis effekterne i boet eller udbyttet af boet imidlertid ikke er i arvingens besiddelse på det tidspunkt, hvor kravene gøres gældende, anvendes arvingens øvrige aktiver ligeledes op til værdien af deres arv for at dække kravene (*pro viribus*-hæftelse).

Det skal bemærkes, at ungarsk ret i modsætning til andre retssystemer ikke anerkender nogen sammenhæng mellem arvingernes hæftelse og fortegnelsen over aktiver i boet. Arvingernes begrænsede hæftelse er lovbestemt: Arvinger behøver ikke afgive en "erklæring om begrænset hæftelse", når de vedgår en arv.

I artikel 7:94 i civillovbogen angives de fordringer, der udgør boets gæld. Gældsposterne i boet omfatter således:

a) udgifter til en passende begravelse af afdøde

b) relevante udgifter til at erhverve, sikre og forvalte et bo ("boudgifter") samt udgifter til arveproceduren

c) afdødes gæld

d) forpligtelser som følge af tvangsarv

e) forpligtelser som følge af legater og legatarv af fast ejendom.

De fem ovennævnte kategorier af gæld i boet er rangeret i hierarkisk *rækkefølge* (artikel 7:95 i civillovbogen). Gældsposterne dækkes i den fastlagte rækkefølge. Hvis det ikke er muligt at dække alle poster i en gældskategori, dækkes kravene proportionalt inden for kategorien (i forhold til kravenes relative størrelse).

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Hvis boet omfatter fast ejendom, sørger notaren af egen drift for at fremsende det endelige arvebevis til den kompetente myndighed, der forvalter matrikelregistret (se punkt 6), således at ændringer vedrørende ejendommen kan blive indført i registret.

I henhold til artikel 29 i lov CXLI fra 1997 om registrering af fast ejendom (1997. évi CXLI. törvény az ingatlan-nyilvántartásról; "lov om registrering af fast ejendom") kan rettigheder og forhold generelt registreres på grundlag af offentlige dokumenter, private dokumenter med fuld beviskraft eller kopier af sådanne, som er bevidnet af en notar, som dokumenterer oprettelsen, ændringen eller udløbet af den rettighed eller det forhold, der er genstand for registreringen, med en godkendelseserklæring fra rettighedshaveren til det registrerede eller den potentielle rettighedshaver i matrikelregistret som foreløbig begunstiget (dvs. en registreringstilladelse, der kan udstedes af rettighedshaveren ved udstedelse af et dokument med de samme formelle krav som det dokument, der danner grundlag for registreringen).

I artikel 32 i loven om registrering fastlægges det krævede indhold af et dokument til brug ved registrering af fast ejendom:

a) de naturlige identifikationsoplysninger samt adresse og personnummer på klienten

b) navn, statistiknummer, hovedkontor og domstolens eller virksomhedens registreringsnummer for organisationer med statistiknumre; registreringsnummeret for kirkelige juridiske personer

c) fuldstændig adresse på og beskrivelse af den pågældende ejendom (kommune, matrikelnummer) samt den berørte ejerandel

d) detaljeret beskrivelse af rettigheden eller forholdet

e) de juridiske grunde til ændringen

f) aftalen mellem de berørte parter og/eller en ubetinget og uigenkaldelig godkendelseserklæring fra den registrerede ejer

g) aftaleparternes erklæring vedrørende deres respektive statsborgerskab.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

I ungarsk ret anerkender man ikke det juridiske begreb bobestyrer (kurator).

Ikke desto mindre kan den ansvarlige notar i visse tilfælde udpege en bestyrer, der skal udføre visse funktioner vedrørende forvaltningen af aktiver i boet. Dette kan forekomme i følgende tilfælde:

aa) forvalter af udøvelsen af ejerrettigheder til en virksomhed (artikel 32(2) i den ungarske arvelov)

Hvis boet omfatter en andel i en virksomhed (eller et kooperativ), kan notaren udpege en bestyrer, der midlertidigt udøver de rettigheder, der udspringer af denne andel. En sådan bestyrer udpeges på anmodning af organisationen (kooperativet) eller af enhver person (enhed), der har interesse i driften af denne.

ab) bestyrer af inddrivelser (artikel 32(3) i arveloven)

Hvis boet omfatter fordringer, kan notaren udpege en bestyrer, der skal inddrive disse fordringer, efter anmodning fra en part, der har en interesse i arven. Denne bestyrer er ansvarlig for at træffe de nødvendige retlige foranstaltninger for at inddrive fordringer, der er en del af boet.

Der udpeges ikke nogen bestyrer (heller ikke i ovennævnte tilfælde), hvis ovennævnte handlinger udføres af en *eksekutor af testamentet*.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

I Ungarn afklares juridiske spørgsmål vedrørende arv ved en formel retlig procedure (arveprocedure), der gennemføres af en notar, som varetager funktionen som dommer i proceduren (se punkt 6).

Notaren konstaterer af egen drift, hvorvidt der er registreret en dødsdisposition i det nationale testamenteregister, og sørger af egen drift for at anmode om dødsdispositionen, hvis der foreligger oplysninger om, at en sådan findes.

Dette betyder, at notaren ifølge ungarsk ret har til *opgave og ansvar at fuldbyrde en dødsdisposition*.

Ikke desto mindre giver ungarsk ret også testatorer ret til at indsætte en eksekutor i deres dødsdisposition (testamente). Det skal imidlertid understreges, at indsættelsen af en eksekutor for testamentet ikke træder i stedet for arveproceduren; en eksekutor kan ikke "påtage sig" en notars ansvar.

De rettigheder og pligter, der påhviler en eksekutor, er omfattet af bestemmelserne i dødsdispositionen. Hvis dispositionen ikke indeholder nogen bestemmelser om dette, har eksekutor følgende rettigheder og pligter (artikel 99 i arveloven):

– at bistå myndighederne ved udarbejdelse af en fortegnelse over aktiver i boet

– at iværksætte sikkerhedsforanstaltninger for at sikre boet, når dette er nødvendigt

– at bestyre boet. I sin rolle som aktivforvalter har eksekutoren ret og pligt til at

– kræve, at arvinger eller legatarer respekterer bestemmelserne i testamentet

– betale boets kreditorer (idet han handler på egne vegne, men for boets regning)

– midlertidigt udøve ejerrettigheder knyttet til aktier (andele) i virksomheder (kooperativer), der er inkluderet i boet

– inddrive fordringer, der er en del af boet (idet han handler på egne vegne, men for boets regning).

Imidlertid er eksekutorens rettigheder med hensyn til aktivforvaltning begrænsede: Han må ikke påtage sig nogen forpligtelser vedrørende aktiverne i boet og må ikke sælge aktiver, medmindre alle personer, der har en interesse i arven, har givet tilladelse til dette. Desuden må han ikke foretage nogen dispositioner for boets regning uden beregning.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Vedrørende rettigheder og pligter for den bestyrer, der udpeges af notaren, og for eksekutoren af testamentet henvises til punkt 9.1.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Som ovenfor anført (se punkt 6) varetages arveproceduren i Ungarn af notarer. Ved afslutningen af denne procedure udstedes der en formel afgørelse, *arvebeviset*. I denne afgørelse udlægger notaren retligt effekterne i boet til de enkelte arvinger.

Det skal imidlertid bemærkes, at overdragelsen af ejerskabet til arvingerne ikke sker i kraft af arvebeviset. Som anført ovenfor følger ungarsk ret princippet om *ipso iure*-arv; boet overgår til arvingerne på tidspunktet for testators død. I den henseende har arvebeviset en *konstaterende* virkning.

Når arvebeviset, der udstedes af notaren, er blevet endeligt, har det en *legitimerende funktion*: Det er et autentisk dokument, som over for tredjepart beviser de deri nævnte personers status som arvinger (eller legatarer), medmindre en domstol bestemmer noget andet ved en retssag.

Denne webside er en del af Dit Europa.
Vi vil gerne have din feedback om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Sidste opdatering: 15/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.